

[Finansministeren]

hvor der nu bliver tale om en konkurrenceevneforbedring i størrelsesordenen 8-9 pct.

Det er egentlig utrolig markant. Når man tænker på den lange debat, vi har haft om finanslovsforslaget i dag, kan man godt være lidt skuffet og måske også lidt ærgerlig over, hvor lidt man i virkeligheden hæfter sig ved disse markante initiativer, som der er bred opbakning bag i dette Folketing – og det er jo det glædelige – og som der også er opbakning til fra arbejdsmarkedets parter; det er en anden vigtig facet.

Jeg er helt opmærksom på, at hr. Svend Auken allerede i foråret sagde, at man skulle drøfte tingene med arbejdsmarkedets parter. Det har Det Radikale Venstre også sagt. Og det har vi jo gjort.

Når hr. Svend Auken i dag siger, at det kommer lidt sent, så synes jeg, at det er en urimelig kritik. Enhver vidste jo, og ikke mindst hr. Svend Auken, at det ikke var muligt at gennemføre realistiske forhandlinger, før LO havde overstået sin kongres. Det er jo sandheden. Så er det til gengæld gået utrolig stærkt, fra den kongres var overstået og frem til jul.

Jeg synes, der er grund til at komplimentere arbejdsmarkedets parter. Det mener jeg at de partier her i Folketinget, som tager opgaven omkring løsning af de økonomiske problemer alvorligt, skal være med til at kvittere for. Hvornår har vi sidst set, at en regering har indgået en aftale med arbejdsmarkedets parter som den, vi har set her på det seneste?

Hr. Bilgrav-Nielsen, synes jeg, havde nogle meget væsentlige betragtninger om nogle afsnit i den erklæring, som er blevet resultatet af forhandlingerne med arbejdsmarkedets parter. Jeg skal for en ordens skyld gentage dem. Det er ikke, fordi jeg ikke mener, at de ikke står stærkt nok, når hr. Bilgrav-Nielsen har citeret dem, men det er, fordi jeg mener, at de er så afgørende, at de faktisk bør nævnes én gang til.

Jeg citerer:

»Regeringen og parterne har vurderet den danske omkostningsudvikling i forhold til udlandet, og der er enighed om, at omlægningen af arbejdsgiverafgifterne ikke vil fremkalde en forstærket løn- og prisstigning.« Det har flere ordførere, bl.a. hr. Svend Auken, været inde på. »Der er endvidere enighed om, at det må tillægges afgørende vægt, at omkostningsudviklingen her i landet ikke overstiger udlandets.«

Man siger til sidst – det citerede hr. Bilgrav-Nielsen også: »En bred enighed om væsentlige dele af den økonomiske politik vil være en god baggrund for de fortsatte trepartsdrøftelser og vil skabe grundlaget for en langsigtet løsning af de økonomiske problemer.«

Det er da et håndslag til de partier her i Folketinget, som er parat til at være ansvarlige i den økonomiske politik. Men jeg føjer til: Det forpligter også disse partier; det forpligter også hr. Svend Auken og Socialdemokratiet, og jeg har med glæde i dag noteret mig hr. Svend Aukens udtalelse om, at man føler sig forpligtet af denne erklæring. Det kan vi ikke uden videre se bort fra.

Arbejdsmarkedets parter forventer, at regeringen, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre fortsat fører en politik, som bidrager til at løse vores økonomiske problemer, og hvortil man i disse drøftelser her i virkeligheden har lagt grundstenen. Det er noget meget, meget afgørende.

Jeg er helt enig med hr. Svend Auken i, at den forståelse, som det så smukt hedder, der er etableret mellem regeringen, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, knytter sig først og fremmest til finansloven og de lovforslag, der i øvrigt bliver vedtaget her i Folketinget inden jul omkring den økonomiske politik. Men hvis vi tager det sidste afsnit, så forpligter det også Socialdemokratiet længere frem, og stadig væk citerer jeg med glæde fra hr. Svend Aukens bemærkninger herom tidligere på dagen. Derfor har vi i realiteten, til trods for alt, hvad der er sagt om dette Folketing siden valget den 8. september, en mulighed for en lang periode med stabilitet.

Der bliver givet en kæmpechance til de danske virksomheder. Derfor vil jeg også gerne komme med en meget markant opfordring til de danske virksomheder om nu at bruge denne chance, en forbedring af konkurrenceevnen, som stort set retter op i forhold til det tabte inden for de sidste 1½ år. Det er en meget stor chance.

Der tales i denne sammenhæng meget om, hvorvidt man nu med baggrund i den økonomiske situation i øvrigt og de internationale konjunkturer skal være pessimist eller optimist. Mit bud er, at ingen af delene i virkeligheden hjælper på nuværende tidspunkt, for vi er i en meget vanskelig økonomisk situation, og der-